

חזון עבדיה

כה-אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה
קיומו ונקומה עליה למלחמה:

וציר בגוים שלח

קטן נתתיך

הנה קטן נתתיך בגוים
ודון לבך השיאך
אמר בלבנו מי יורדני ארץ:
אם-תגביה כנשר
משם אורידך נאם-יהוה:
בזוי אתה מאד:
שכני בחגוי-סלע מרום שבתו
ואם-בין כוכבים שים קנך

אם-גנבים באו-לך
אך נדמיתה הלא יגנבו דים
אם-בצרים באו לך
אך נחפשו עשו
אם-שודדי לילה
הלא ישאירו עללות:
נבעו מצפניו:

עד-הגבול שלחודך כל אנשי בריתך
לחמך ושימו מזור תחתך
אין תבונה בו:
הלא יאכלו לך אנשי שלמדך

הלא ביום ההוא נאם-יהוה
והאבדתי חכמים מאדום
וחתו גבוריך תימן
מחמס אחיד יעקב תכסך בוישה
ותבונה מהר עשו:
למען וכרת-איש מהר עשו מקטל:
ונכרת לעולם:

ביום עמך מנגד

ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלים ידו גורל
גם-אתה כאחד מהם:

ואל-תרא ביום-אחיד ביום נכרו ואל-תשמח לבני-יהודה ביום אכדם
ואל-תגדל פוך ביום צרה:
אל-תבוא בשער-עמי ביום אדם ואל-תשלחנה בחילו ביום אידו:
ואל-תעמד על-הפרק להכרית את-פליטיו ואל-תסגר שרידיו ביום צרה:
קרוב יום יי

כי-קרוב יום-יהוה על-כל-הגוים

כאשר עשית ועשה לך כי כאשר שתיתם על-הר קדשי
ישתו ולעו והיו בלוא היו:
גמלך ישוב בראשך:
ישתו כל-הגוים תמיד

וירשו יעקב את מורשיהם

ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש ובית-יעקב אש
ובית עשו לקש ולא-יהיה שריד לבית עשו
ויירשו בית יעקב את מורשיהם:
ובית יוסף להבה ורדלקו בהם ואכלום
כי יהוה דבר:

וירשו את הר עשו

והשפלה את-פלישתים
ובנימן את-הגלעד:
אשר-כנענים עד-צרפת
ירשו את ערי הנגב:
לשפט את-הר עשו

וירשו הנגב את-הר עשו
וירשו את-שדה אפרים ואת שדה שמרון
וגלת החל-הזה לבני ישראל
וגלת ירושלם אשר בספרד
ועלו מושעים בהר ציון
והיתה ליהוה המלוכה: